

[Kristen Amby.]

heden det, mange er i Tvivl om, om det ærede Medlem er af den Opfattelse eller ikke er det. Vi faar aldrig klar Besked om dette ene centrale Punkt. Udstrækningen deraf er noget, man kan diskutere — det er jo et teknisk Spørgsmaal paa mange Maader —, men naar det ærede Medlem over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bruger den Argumentation, han gør, saa er han forpligtet til selv at svare paa det centrale Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har ikke sagt, saaledes som den højtærede Udenrigsminister synes at mene, at Finland, Norge og Sverige var i een Gruppe, og vi stod for os selv. Den højtærede Udenrigsminister siger hertil, at Sverige og Finland er een Gruppe, Norge og Danmark er een. Nu er der for det første det at sige til det, at man kan stille det Spørgsmaal, om dette nu ogsaa er rigtigt, men det skal jeg lade ligge. Det, jeg har sagt, og det, som efter min Opfattelse ikke kan modsiges, er, at ikke blot Finland og Sverige, men ogsaa Norge har taget paa hele den efterhaanden saa spændte Situation og alle de Vanskeligheder, som paa en lang Række Omraader melder sig, paa en helt anden Maade, end man gør det her fra Regeringspartiernes Side. Ogsaa i Norge har man nemlig, maaske ikke i saa stort Omfang, men paa en tilsvarende Maade taget paa Spørgsmaalet om Forsvarsberedskab som i Sverige og Finland, og derved bliver der netop den Gruppering med de tre Lande til den ene Side og vort Land staaende alene. Det er dette, vi for vort Vedkommende mener er farligt og forkert over for den Situation, der foreligger.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne have Lov til at protestere imod de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, naar han ligesom vilde søge at give Indtryk af, at det, der var foreslaaet i Norge, saa langt overskygger det, som vi har gennemført her i Danmark, og det, som i Øjeblikket foreslaas her. Det er at give en fuldkommen urigtig Fremstilling af Forholdene at stille det saaledes op, og jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om han vil foretrække den norske Ordning fremfor den, der gennemføres her i Danmark.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby rejser det Problem, om man ikke har noget Fædreland at forsvare, og vil aabenbart stille det saaledes op, at hvis man er Modstander af Militarismen, skulde man derved være uden Fædrelandsfølelse. Jeg synes, at hele den Metode, som de Konservative forsøger Gang paa Gang, er ganske urimelig. Den Opfattelse, som i sin Tid blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at de havde intet Fædreland, og derfor vilde de ikke forsvare noget, var selvfølgelig ganske meningsløs, og den er det ærede Medlem jo nu rendt fra. Men man kan udmærket godt have den Opfattelse, at man har et Fædreland, og være glad for dette Fædreland, uden at man ønsker at gribe til den Slags Midler, som Krig er; man bliver ikke et ringere Menneske af den Grund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Efter hele sin Karakter fortjener et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har stillet mig, egentlig ikke Svar. Men for ikke at Tavshed skal blive mistydet, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis han har fulgt Diskussionen i Dag, ved han, at der er allerede fra min Side henvist til og gentaget, hvad jeg har sagt i Fjor om det Spørgsmaal, det ærede Medlem nu vil have teknisk lagt ind bag det andet, han spurgte om. Det andet agter jeg overhovedet ikke at svare paa. Det forekommer mig, at det er saa taabeligt fremført, saa endog de tre Fjerdedele af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Svar for en Gangs Skyld var saa rammende, at jeg kan stille mig bag ved det — Slutningen var maaske lidt mindre veloverlagt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det var et højst ejendommeligt Spørgsmaal for en Forsvarsminister at stille til mig, om jeg foretrækker det ene Lands Militærordning eller mit eget Lands. Jeg tror, at Ministeren ved nærmere Eftertanke vil erkende, at det var et Spørgsmaal, han ikke burde have stillet. Det er jo slet ikke det Spørgsmaal, der foreligger